

כד:

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ג מלכות
 ג' ירובין הלל ג סמך
 פסן ג טו"ש"י אר"ש יתן
 קל"א ספיק ג:
 ד ב מ"י ש"ג הלל ד טור
 ד"ש ש"ס ספיק ד:
 ה ג ש"ס ספיק ד טור
 ש"ש ש"ס ספיק א:
 ו ד מ"י פ"ד מל' מל'
 מל' וזה הל' ג סמך
 פסן ד טו"ש"י ח"מ פ'
 מט ספיק ז:
 ז ו מ"י פ"ד מל' יבוס
 הל' נז א סמך פסן כ
 טו"ש"י יתן קטן
 ספיק סה:

תוספות רי"ד

ה"ל נמי לתימני יתר על כן דהא
מכל הני לא מני למדק דריש וזהו
קרי (ב:) דההיא פסול דלאו דשמה
דפי אלף דמתמא דהכותב טופסי
גיטין לחודא וי"ל דההיא בזה דטופסי
גיטין לא מנא כלל לאשמועינן דמתמא
פסול אלף אשמועינן דשרי רבנן
נקופר לכותב הטופס מפני התקנה:
לאיוו שצדקה ארשר בו פסול
בגמרא מפרש משום דלון
בצירה ואומר ר"י דלפי' מלן דסבר
בעלמא אי לא לשמח ששמע שיאף מבזר
דוכתל לא לשמח ששמע שיאף מבזר
בשעת כתיבה וכן משמע בגמרא
דקאמר אי איתמר בזה בזה קאמר
ר' יוחנן דלון בצירה משום דנעיין
לא לשמח ששמע אפי' דבעלמא אי
בצירה הכא פסול משום דנעיין וכתב
לה: **בעד' מסידיה** הו' אדעור
היא. אבל לר' מאיר נעיין שיאף
מוכח מתוך החתימה שנכתב לשם
הוא האיש ואשה זו ולא מני עדי
מסירה והסירה דהנמנע (לקמן פ:)
שנים ששלחו ב' גיטין ושמויהן
שון (ב) טעם שיהיה לנו ושיהיה
זו וקאמר ר' ירמיה בגמרא הא
דלא כר' אלעזר דפסול דכר' מאיר
ניחא הכס מיידי דמפסול לעיל
כשכתבו דורות או סימן או כהן שניכר
מתוך החתימה ועדי מסירה אין
מכירין בזהותיהן או בסימן הכתוב
וזה"ל למלן דחייב לקמן בפירקין
(דף פ:) לשני שוירי ולשני יוספן ב'
שמעון אפי' דלא הוחזקו א"ל לר"מ
יפסלו כל הגיטין דלא מחזיקי חו
שום שם ביהא מוכח מחזיק ואומר
ר"י דדוקא פסול הנמנע הוא דחייב
שמה מאחר נפל אבל חסיד שפיר
מוכח מחזיק מין דלא הוחזקו אלף
שוירי א' יוספן בן שמעון אחד ואם
תאמר דתנו צבירה כח פסול וכו'

דף קסו: (כותבין גט ללא אע"פ שאין אשמו עמו ופרץ בגמרא וליחוש לשני יוסף בן שמעון הדרים בעיר אחת דלמא ממטי לה גיטא ליתמיהה דהאריך ומשני הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון גיטא בעיר אחת אלא מגרשין אלא זה כפניו וההוא הכי מיירי אי בלא החוקה לא מקשינן לקמן דלא חשיבין ולי בחזקתו א"כ לר"מ אפי' זה כפניו אי אין מגרשין עד שיכתבו כהן או דורות או שום סימן והו ליכא לתמוה לגמרי והו לר' אלעזר הא עדי מסירה דיעי שפיר אס' ו' היא אשמו או לאו דכאמר רבא ואומר ר"י דאין עדי מסירה מדרקדקס לראות אס' ו' אשמו כיון שחשיבין שמו ושמה וכבוד בגט שמו ושמה אי מיחש' שנה יתנו לאש חזרי ששמו ושמה ושמה ושמה וגם לא מקשי אדעמיהו להבדיק אס' י' יוסף בן שמעון אחר בעיר וכשגאה לר"ד להחיר להנשא מעדים עדי מסירה כפני כ"ד שרלו כשעלה נתן לה גט אע"פ שלא דקדקו אס' היא הימה אשמו ולהכי פריך תמוה דלמא ממטי לה גיטא ליתמיהה דהאי דאפילו אין יודעין הכותבין אם החוקר אין להם לנכוח דיעמין להחוקקו ולא ידעי ומשני שני יוסף כו' אין מגרשין אלא זה כפניו זה וכשגאה לבית דין להחיר שיהי כ"ד לעדי מסירה אס' הכי שם שני יוסף בן שמעון ולא רצה למך דאין מגרשין אלא א"כ מצינן עדים שזו היא אשמו דאין זו מקנה טובה דאס' כן בטורח ימצאו עדי מסירה: קטן

כל הגט פרק שלישי גיטין

גדולה וקטנה לאו דוקא: לאויו שארלה אנרש פסול לגרש בו. דלין
נצבירה דלא אמרין הוצרך הדבר דנשעת כמיצה היה דעתו לז
נצבירי נכתב לשמה: גמ' אלא רישא. דמני איש פלוני גירש
פלונית כו'. במאי. אי לא הכי דאזו פלוני כתב לגרש את

[illegible]

וַתַּחֲתוּמוּ וְלֹא גִרְשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וּמָסְרוּ לוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ חֲבִירוֹ׃ **כֹּה־נָמִי בַעֲדֵי**
מַסְמִירָה׃ וַיִּלְכֹּד לַמִּיחָם שָׁמָּה לַחֲבֶרְתָּהּ וַתִּמָּסר כָּל־בַּעֲדֵי חֲמִימָה לְעוֹלָם
אִימָה לְךָ דַּחֲשִׁיעִין שָׁמָּה אֶת חֲבֶרְתָּהּ גִּרְשׁ וַיַּחֲשִׁיעִין לְנִפְלֵאָה׃ וַיִּבֶן שַׁטְרֵי
כְּמוֹנֵה נָמִי אֵין יוֹכֵלִין לְהֹלִיץ שָׁטַח חֹב עַל אַחֲרִים דַּחֲשִׁיעִין לְנִפְלֵאָה׃
וַיִּבְנוּ׃ כִּי הָרִעִין הַשְּׁמִינִין שִׁנְתָּמוּ אֶת־עֵינֵי שְׂסוּלִין לְנִפְלֵאָה לְהַחֲיִין
לְיִישָׁא׃ **וּסוּפִלָּא׃** הֵן אֲחֻתָּה מִן הַכְּהוּנָה אֲסָ בַּעֲלָהּ הָיָן נִסְפָּלָה עֲלֵיו
מִתְּמֹס גְּרוּשָׁה׃ **חוּץ מִן הַרְאָשׁוֹן׃** שָׁלָה נִחְבַּח לֶשֶׁם גִּירוּשִׁין כָּל־
אֶחָל הֵךְ בְּתַרְחֵי פִסְלֵי דְרִיחַ הַגֵּט פֹּסֵל בְּכַהֲנָה דְּמִיחָה בְּדַרְךְ בְּתַרְחֵי
וַיִּלְקַח לָהּ (כֹּה)׃ הַאֲמִיר לְאִשְׁתּוֹ הִיא אֶת מְגִרְשָׁה מִמֶּנִּי וַיִּזֵּי אֶת מִזְבֵּחַתָּהּ
לְעֹלָם אֶת פִּסְלָהּ מִן הַכְּהוּנָה שְׁמִירָה וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מִיִּשְׂרָאֵל אִפְּלִי
לָהּ נִתְגַּרְשָׁה אֲלֵהּ מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹאֲחִירִים אֲלֵהּ הַתּוֹרָה פִּסְוֵלָה לְכַהֲנָה׃
אִפְּלִי **רָאשׁוֹן׃** דְּרִיחַ גַּט הוּא׃ חֲלִילָה פִּסְוֵלָה פִּסְוֵלָה **וּסוּפִלָּה׃**
כָּל מִקּוֹם שִׁנְיִין בִּיצִמּוֹת חֲלִילָה פִּסְוֵלָה פִּסְוֵלָה לְהַתִּירָה לְשׁוֹךְ אֵין
פִּסְוֵלָה הִיא אֲחֻתָּה מִן הָאֲחִין שָׁלָה מִתְּמֹס עוֹד דְּקָמָה עֲלֵה בְּכִיּוֹן
שָׁלָה בְּנֵה שׁוֹב לֹא יִכְנֶה דִּלָּה כְּחִיב אֲשַׁר לֹא בְּנֵה אֵל בֵּית אֲחִיו
אֲחֵלָה אֲשַׁר לֹא יִכְנֶה (וּדְבָרֵי הֵה) כִּיּוֹן שְׁחָלַךְ שׁוֹב לֹא יִכְנֶה׃ **שְׂמָלָה׃**
חֲלֵלָה בְּשִׂמְלַל אֲחֵרִין בִּיצִמּוֹת (דָּף קד.) פִּסְוֵלָה וְכֵן חֲלֵלָה חֲלִילָה
פִּסְוֵלָה׃ **וּסוּפִלָּה׃** דָּרַס חֲלִילָה עֲלֵה אֲלֵה שָׁלָה נְעִישָׁת בְּהַשְׁכִּירָה
דִּלְיָף רַגְל רַגְל מִמְּזֹרַע דְּכַחֲבִי יִמְנִיעַ וַיִּלֵּה נָמִי נִסְפָּלָה לֵן הַחֵס׃
קטו

מסורת הש"ס

(א) [נחמים ג.], (ב) [שם]
(ג) [לעיל כ: וש"נ],
(ד) [עירובין לו: וש"נ],
(ה) [יתכן להיות דבש פ"י
חוש' יבמות קתא. ד"ה
מאי אמרת], (ו) [ב"ב
קעב.], (ז) [לעיל ט: וש"נ]
(ח) [לפניה מיד מדרו ט"ז
רע"ב פ"ה] (י) [שם כ"א]
(י) [ויקרא יד.], (יא) [לקמן
יז.].

תורה אור השלם

ו. כי יקח איש אשה
ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי יקח
בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו:
דברים כד א

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה נעדי וס'
ושמחיהן שין ונחעריבו
טמן:

מוסף רש"י

ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב. על אחד מהם, דכל חד ממי מדמי ליה אכל תבירי, אלא אם כן יש עדים בדבר שמעידין זה ליה מה, אכל מן השטר אין יכולין להביא ראיה (רשבים ב"ב ע"ב).